

۲۰۱۷/۰۹/۲۱

دوکتور محمد ظاهر عزیز

خشونت با مسلمانان در میانمار ریشه تاریخی دارد

اعلامیه جهانی حقوق بشر، که خانم آنگ سان سوچی از آن جهت شهرت کاذب استفاده نمود و به این صورت جایزه صلح نوبل را نصیب خود کرد، حقوقی را که تمام انسان ها مستحق آن هستند به صورت جهانی بیان می دارد. در نتیجه حقوق بشر به حقوقی گفته می شود که همگان در همه زمان ها و مکان ها از آن برخوردارند.

مفاد این اعلامیه، حقوق بنیادی مدنی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی ای را که تمامی انبای بشر در هر کشوری باید از آن برخوردار باشند مشخص کرده است. در سال ۱۹۷۶م، هنگامی که لایحه جهانی حقوق بشر توسط تعداد کافی از کشور ها مورد تأیید قرار گرفت، به حقوق بین الملل تبدیل شد و به این صورت مفاد این اعلامیه از نظر بسیاری محققین جهان الزام آور بوده و از اعتبار حقوق بین الملل برخوردار است.

با ارتباط تخطی های حکومت میانمار از منشور ملل متحد و مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر، لازم میدانم ذکر نمایم که حکومت میانمار هنگام عضویت در ملل متحد همه اهداف و شرایطی را که در منشور ملل متحد جهت عضویت لازم است پذیرفته است. این اهداف به موجب ماده یک منشور برای مردم جهان بدون تمایز از حیث نژاد، جنس،

اهتمام: ولی احمد نوری

زبان یا مذهب مورد تأیید قرار گرفته است. بر حسب حکم ماده ۲ منشور ملل متحد (هر عضو ملل متحد که در تخطی از اصول مندرج در این منشور اصرار ورزد ممکن است به وسیله مجمع عمومی بنابر توصیه شورای امنیت از سازمان اخراج گردد) لذا، حکومت میانمار باید با حقوق کامل مسلمانان روهینگیا را مانند سایر اتباع آن کشور بشناسد و قوانین بین المللی را مراعات نماید و یا میانمار در تحت فشار جهانی از ملل متحد اخراج خواهد شد.

بر میگردد به این مطلب که مردم مظلوم مسلمان میانمار که به نام روهینگیا یاد می شوند و تعداد شان در حدود شش الی هشت ملیون انسان است، از بدو تأسیس یعنی استقلال میانمار در سال ۱۹۴۸م تا امروز از هیچ نوع حقوقی که در منشور ملل متحد و اعلامیه جهانی حقوق بشر برای همه انبای بشر به صورت واضح و روشن تذکر یافته بهره مند نیستند، نه از حق بنیادی مدنی، تابعیت، نه از حق فرهنگی، نه از حق اقتصادی، نه از حق سیاسی و نه از حق اجتماعی، در آن کشوری که از طرف نظامیان ظالم اداره می شود، مسلمانان میانمار از هیچ حقوق مندرج اعلامیه جهانی حقوق بشر بهره مند نیستند. دولت میانمار به هیچ یک از قوانین جهانی و ارزش های کامل انسانی پابند نیست.

در حال حاضر و هنگامی که بیش از چهار صد هزار مسلمان روهینگیا، زن و مرد و اطفال روهینگایی از ترس کشتار دسته جمعی، گرسنگی و امید زنده ماندن بعد از سوختاندن خانه های شان، کشتن صدها تن ایشان و تجاوز به دختران و زنهای جوان روهینگیا از طرف نظامیان حکومت میانمار، خانه ها و وطن آبایی شان را ترک می نمایند و صدها به آب های بحر و دریا غرق می شوند، اطفال از گرسنگی و امراض می میرند، خانم آنگ سان سوچی حرفی به طرفداری مسلمانان روهینگیا به زبان نمی آورد اما، گریز مسلمان های روهینگیا را از خانه های شان، اسباب اعمال گروه دهشت افکن روهینگایی و سوختاندن خانه های شان را به دست خود شان، اعلان می نماید.

این نوع کردار، اعمال و سیاست غیر انسانی دستگاه دولت میانمار که در مخالفت جدی منشور ملل متحد و اعلامیه جهانی حقوق بشر هستند، باید از طرف جامعه جهانی و انسان هایی که به ارزشهای انسانی باور دارند با حفظ احترام به ارزش های انسانی با ارتباط مسأله درد آور روهینگیان میانمار، به حیث یک اصل انسانی، نه دینی، بدون تمایز از حیث نژاد، جنس، زبان یا مذهب، تقبیح گردد. من هم همه انواع ظلم، کشتار انسان ها و خشونت را علیه انسانها

که ناشی از اعمال تروریستی و یا در قالب تصامیم حکومت ظالم و دیکتاتور در هر کشور، در هر زمان و مکانی که صورت گیرند، تقبیح می نمایم و آنرا اعمال وحشی یانه و دور از ارزش های انسانی میدانم.

من تنها نیستم که کشتار انسان ها، ظلم و وحشت بر انسان ها و یا سلب حقوق انسانها از آنجمله ظلم و دهشت علیه روهینگیان را تقبیح می نمایم و با قلم که شایسته ترین مبارزه علیه چنین اعمال نا شایسته محسوب می گردد مبارزه می کنم، بلکه انسان هایی با وجدان انسانی در هر گوشه جهان در همه قاره ها و از همه ادیان و نژاد ها علیه حکومت و نظامیان میانمار صدا بلند نموده اند و از حقوق مسلمانان روهینگیایی در دفاع برخاسته اند. من از تعدادی از این انسان های شریف و منابع جهانی یاد خواهم کرد، اما اول به شرح بی عدالتی های واضح علیه مسلمانان روهینگی که ریشه تاریخی دارند می پردازم.

در این مورد، بنده با ذکر این مطلب که ظلم و خشونت علیه روهنگیان به شدت ادامه دارد، در نوشتن این مقاله از منابع مطبوعاتی مختلف و معتبر جهان استفاده می نمایم.

وقتی برما در سال ۱۹۴۷م استقلال خود را از انگلستان حاصل کرد، نام این مملکت از برما به میانمار تغییر نام کرد. بر حسب اطلاعات اخیر در سازمان ملل متحد، میانمار زیادت از ۵۵ میلیون نفر نفوس دارد و هفتاد فیصد مجموع نفوس میانمار بودایی هستند.

مقامات میانمار در سال ۱۹۸۲م قانون تابعیت را به تصویب رساند که بنابر حکم این قانون از جمله ۱۴۴ اقلیت موجود در میانمار ۱۳۵ اقلیت حق تابعیت دریافت کردند اما ۹ دسته از اقوام اقلیت ها از حق تابعیت محروم شدند که بزرگترین شان، روهینگیاست. مسلمانان روهینگی که بیشتر شان در ایالت راخین زندگی می نمایند، مشتمل بر شش الی هشت میلیون انسان در میانمار هستند که از حقوق انسانی در آن کشور محروم هستند، با شرح ذیل:

- دولت و قدرت نظامی میانمار از صدور کارت هویت و پاسپورت برای مسلمانان امتناع می ورزد.
- مسلمانان میانمار از یک محل به محل دیگر، حتی از یک دهکده به دهکده دیگر، در داخل کشور شان اجازه سفر ندارند. اگر مسلمانان بخواهند از محلی به محل دیگر بروند، باید از پولیس اجازه بگیرند و مبلغی را به نام مالیات به دولت بپردازند.
- مسلمانان بدون کسب مجوز نمی توانند ازدواج نمایند و برای کسب مجوز باید مالیات خاصی بپردازند. اگر اجازه ازدواج را کسب نمودند، بعد از ازدواج نمی توانند بیش از دو فرزند داشته باشند. قید تعداد فرزندان برای مسلمانان از جهتی وضع گردیده که دولت میانمار نمی خواهد که تعداد مسلمانان در میانمار زیاد گردد.
- تحصیلات عالی برای مسلمانان ممنوع است و آنها در ادارات دولتی قطعاً استخدام نمی شوند.
- خانواده های مسلمانان مجبور هستند تا هر سال یک عکس خانوادگی که شامل تمامی اعضای خانواده باشد به دولت تحویل بدهند. در صورتی که نوزاد جدید در خانواده شان متولد شده و یا یکی از اعضای خانواده شان فوت شده باشد، باید مبلغی را به عنوان مالیات به دولت بپردازند. این نوع مالیات از خسیس ترین نوع مالیاتی است که به مردم یک کشور وضع گردیده است. چنین نوع مالیه از جهتی از مسلمانان اخذ میگردد که مسلمانان روهینگی حق تابعیت میانمار را ندارند.

- مسلمانان روهينگيا براى كار اجبارى برده مى شوند. علاوه از اخاذى كه به زور از آنها گرفته مى شود، كمترين مزد كار براى شان داده مى شود.
- مسلمانان روهينگا حق دسترسى به تعليم را ندارند و از همين جهت بيسوادى در ميان مسلمانها بيش از هشتاد فيصد است. آنها حق دسترسى به خدمات صحى را ندارند و مرگ و مير در ميان روهينگيا خيلى زياد است.
- يك روهينگيا حتى در محلى كه زندگى مى نمايد حق باز كردن يك دكان يا فروشگاه عادى را ندارد. اگر بخواهد به چنين كارى دست بزند، بايد با يك بودايى شريك شود. فرد بودايى در اين شراكت هيچ سهمى نمى پردازد، اما از سود حاصل آن دكان بهره به دست مى آورد.

خلاصه اينكه مسلمانان روهينگا از هيچ نوع حقوقى كه در اعلاميه جهانى حقوق بشر براى هر انسان در همه زمان ها و در همه مكان ها حق دسترسى داده شده است، از آن حقوق برخوردار نيستند. نه دولت نظامى ميانمار و نه خانم انگ سان سوچى، رهبر حزب (اتحاد ملي براى دموكراسى) به صفت انسان هاى ميانمار، حقوق انسانهاى روهينگيا را به رسميت نمى شناسند. خانم انگ سان سوچى، نه تنها از فجايعى كه نظاميان ميانمار در زمان هاى گذشته و خاصاً در سالها، هفته ها و روزهاى اخير بر مسلمانان روهينگيا، روا داشته اند خاموشى اختيار نموده است بلكه اعلام کرده است كه اين افراد ميانمارى نيستند.

قدرت نظامى ميانمار روهينگيا را از سال ۱۹۶۲م تا حال مورد شكنج، آزار و كشتار قرار داده است. در سال ۱۹۷۸م در عملياتى به نام ناگامين از طرف نظاميان ميانمار، در حدود ۲۰۰ هزار روهينگيائى از ترس به بنگلاديش فرار كرد. دولت ميانمار در سال ۱۹۸۲م تابعيت مسلمانان را لغو كرد و آنها را تحت فشار قرار داد و به اين صورت تعداد كثير شان يا اعدام شدند و يا مورد تجاوز قرار گرفتند. تعداد كثير روهينگيائى ها در هنگام گريز از وطن آبائى شان به تابلند، مليزيا، اندونيزيا و بنگلاديش، يا در آب بحر غرق شدند و يا قبل از رسيدن به اين كشور ها از طرف نظاميان ميانمار مورد تجاوز، شكنج و قتل قرار مى گرفتند. گور هاى دسته جمعى روهينگيا در نزديكى سرحدات تابلند و بنگلاديش نشان چنين تجاوز و كشتار اعمال غير انساني نظاميان ميانمار است.

ملل متحد روهينگياها را به عنوان يك جماعت دينى مى شناسد كه با سطح بلند آزار و اذيت مواجه هستند. سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۴م از اصلاحات سياسى و اقتصادى در كشور ميانمار قردانى كرد، اما به خاطر حالت بسيار خراب روهينگياها در ميانمار نگرانى شديد خود را ابراز داشت. ملل متحد خواهان دسترسى كامل روهينگياها به حقوق تابعيت ميانمار و دسترسى مساويانه آنها به تمام خدمات شده است.

كميسيون مشورتى راخين كه در رأس آن كوفى عنان سرمنشى سابق سازمان ملل متحد قرار دارد، گزارش ۶۳ صفحه اى خود را چندی قبل نشر كرد. در اين گزارش آمده است كه بزرگترين مشكل در مقابل صلح در ايالت راخين موضوع تابعيت روهينگياها است. در گزارش به وضاحت ذكر گرديده "اگر اين موضوع حل نشود، سبب ادامه مصيبت انساني و نا امنى خواهد شد. در عين حال اين موضوع سبب ايجاد مشكلات در راه پيشرفت اقتصادى و اجتماعى تمام ايالت راخين مى شود."

تنش هاى متداوم در ميانمار چگونه به خشونت حاضر عليه روهينگياها گرديد؟

خشونت های جدی علیه روهینگیاها تقریباً دو ماه قبل به بهانه کشته شدن یک زن بودایی به دست مسلمانان آغاز شده است. اما، قبل از انتشار این خبر، در ماه می ۲۰۱۲م، تعداد مسلمانان بی گناه به دست نظامیان کشته شدند. پس از آن خبری منتشر می شود مبنی بر اینکه یک زن بودایی مورد آزار جنسی از طرف سه مرد مسلمان قرار می گیرد و کشته می شود. این سه مرد دستگیر می شود، یک نفر شان در زندان می میرد و دو نفر دیگر اعدام می شوند.

در ماه جون امسال یک سرویس حامل مسلمانان مورد حمله بودایی ها قرار می گیرد. در این گیر و دار یک بودایی می میرد. به تعقیب این حملات بودایی ها شبه نظامیان تندرو بودایی به قریه های مسلمانان در منطقه راخین حمله می برند و بیش از بیست قریه و حدود ۲۰۰۰ خانه را به آتش می کشند.

بعد از واقعات فوق، حملات بودایی های تندرو به جان و خانه های مسلمانان ادامه پیدا می کند اما با شدت و تحت حمایت نظامیان آغاز می شود. در ادامه دهشت افگنی از طرف نظامیان میانمار و کشتار مسلمانان هزار نفر از روهینگایی کشته می شود، پنجم صد نفر زخمی و سه صد نفر شان از آنجمله دختران جوان و زنها ربوده شده اند.

یکی از مهمترین عوامل تحریک بوداییان در برابر مسلمانان روهینگیا، جنبش افراطی موسوم به جنبش ۹۶۹ است که یک راهب چهل و پنج ساله به نام "آشین ویراتو" آنرا پایه گذاری کرده است. این جنبش از سال ۲۰۱۱م به اینسو و به صورت آشکارا بوداییان را بر ضد اقلیت مسلمان میانمار خاصاً در ناحیه راخین تحریک می کند.

کشتار و آتش زدن خانه های روهینگیاها از طرف Amnesty International، (سازمان عفو بین المللی)، فلم گیری و ثبت گردیده که اخیراً از این وحشت گری های نظامیان میانمار، نماینده آن سازمان به مطبوعات جهان اطلاع داده است. پخش آتش سوزی های خانه های روهینگیاها از طرف سازمان عفو بین المللی، در تضاد کامل گفتار خاتم آنگ سان سوچی و نظامیان میانمار مبنی بر اینکه روهینگیاها خود خانه های خود را به آتش کشیده اند، می باشد.

باید متذکر گردد که در حال حاضر، حکومت میانمار نه به نمایندگان دستگاه ملل متحد ونه به ژورنالیست های آزاد اجازه ورود و تحقیق در ناحیه راخین را نمی دهد.

پاک سازی نژادی و قومی تمام عیار در میانمار:

از دو سال قبل سازمان های بین المللی حقوق بشر مانند دیدبان حقوق بشر Human Rights Watch و سازمان عفو بین الملل Amnesty International نظامیان میانمار را به دلیل انجام حملات متعدد به اقلیت مسلمان در آن کشور به ارتکاب جرایم علیه بشریت متهم نموده اند.

با ارتباط تصمیم دولت میانمار مبنی بر قصد اخراج همه مسلمانان از میانمار، (یانگ هی لی) نماینده خاص ملل متحد که بر وضعیت مسلمانان روهینگایی فراری از آن کشور به بنگلادیش نظارت می کند، گفته است که باید یک تحقیق بین المللی در مورد مظلومی که بر روهینگایی ها صورت گرفته انجام شود. او به مطبوعات اعلان نموده که مهاجران روهینگیا به او گفته اند که زنان مورد تجاوز گروهی نظامیان دولتی قرار می گیرند، گردن افراد بریده می شود و اطفال به داخل آتش انداخته می شوند و این عمل را جنایت علیه بشریت عنوان کرده است. به این صورت

سازمان های معتبر بین المللی با اشاره به احتمال اخراج تمامی مسلمانان روہینگیا از میانمار گفته اند کہ هدف نہایی حاکمیت میانمار می تواند پاکسازی این کشور از وجود مسلمانان باشد.

در حالی کہ حکومت میانمار درخواست ملل متحد را در جهت تحقیقات گسترده مبنی بر خشونت های اخیر در ولایت آخین میانمار کہ مشتمل بر کشتار مسلمانان، آتش زدن خانه های روہینگایی ها و تجاوز بر زنان آنها، رد نموده است، رئیس کمیسار عالی سازمان ملل متحد برای حقوق بشر ہفتہ گذشتہ بہ شدت از میانمار انتقاد کرد و گفت کہ " من از حکومت میانمار می خواہم کہ بہ عملیات نظامی بی رحمانہ اش پایان دہد، جواب گوی ہمہ خشونت هایی باشد کہ تا بہ حال رخ داده است و خط مشی تبعیض شدید و گسترده علیہ مردم روہینگیا را بہ پایان برساند." او همچنان گفت کہ " این وضعیت مثال روشنی از پاکسازی قومی است."

علاوہ بر آن، شورای حقوق بشر ملل متحد روز جمعہ گذشتہ قطعنامہ ای را در مورد جنایات دولت میانمار علیہ اقلیت مسلمان روہینگیا تصویب کرد و با ارتباط گزارشی کہ بر کشتار دستہ جمعی و تجاوز بر علف مسلمانان روہینگیا اشارہ گردیدہ، این جنایات را جنایت علیہ بشریت و پاکسازی نژادی محسوب نموده است.

آنتونیو گوترش، سر منشی ملل متحد اخیراً طی بیانیه ای وضعیت انسانی موجود در میانمار را فاجعہ بار خواندہ است و از مقام های این کشور بہ صورت جدی خواستہ کہ بہ پایان دادن بہ قتل و آزار دستہ جمعی مسلمانان روہینگیا اقدام کنند. او در جواب یک سوال مبنی بر اینکہ اعمال حکومت میانمار را علیہ روہینگیا چطور تعبیر می نماید، جواب داد " آوارہ شدن حدود یک سوم از جمعیت روہینگیا در میانمار یک پاکسازی قومی محسوب می شود."

اخیراً، زمانی کہ ایریک پال شوارتز کمیشنر عالی ملل متحد برای مہاجرین، از حالت رقت بار فراریان روہینگیا در کمپ هایی کہ بیش از چہارصد ہزار انسان در بنگلادیش بہ حالت مشکل در گرسنگی و مریضی ای کہ تا حال بشریت تجربہ نکرده است، دیدن می کرد گفت "آنچه با روہینگیا در میانمار صورت می گیرد جنایت بشری است. عاملان این جنایات باید از طرف محکمہ بین المللی جزایی محاکمہ گردند."

پشتبانی شخصیت های بزرگ جهانی و برندگان جایزہ نوبل از مسلمانان روہینگایی:

۳۰ تن از شخصیت های بزرگ جهانی از جملہ دہ برندہ جایزہ نوبل صلح و دو برندہ نوبل صحتی، در نامہ سرگشادہ خود موج خشونت علیہ اقلیت مسلمان روہینگیا در ناحیہ راخین را یک تراژدی انسانی و جنایت علیہ بشریت خواندہ اند و از شورای امنیت ملل متحد خواستہ اند کہ با مداخلہ فوری بہ این تراژدی انسانی خاتمہ دہد. در این بخش از تعدادی از انسان دوستان جهانی نام می برم:

۱. دالای لاما، رہبر معنوی بوداییان تبت در عکس العمل بہ کشتار مسلمانان روہینگایی گفته است "بودا بر مسلمانان فراری از خشونت میانمار کمک خواہد کرد. آن کسانی کہ بہ نوعی برخی از مسلمانان را آزار و اذیت می کنند، باید بودا را بہ یاد داشتہ باشند. بودا بہ یاری آن مسلمانان ستمدیده می آید. من درد آنها را حس می کنم. بسیار غم انگیز است."

۲. پاپ فرانسیس، رہبر کاتولیک های جهان از خشونت هایی کہ مسلمانان روہینگیا را هدف قرار داده است، انتقاد کردہ است.

۳. ده برنده صلح نوبل هر یک شریفین عبادی (ایران)، مایرید ماگوایر (انگلستان)، دزموند توتو (افرقای جنوبی)، اسکار آریاس سانچز (کاستاریکا)، لیما گبووه (لابریا)، توکل کرمان (یمن)، ملاله یوسف زی (پاکستان)، جودی ویلیامز (ایالات متحده آمریکا)، محمد یونس (بنگلادیش)، بیٹی ویلیامز (انگلستان) و دو برنده نوبل صحتی، سر ریچارد روبرتس و الیزابت بلک برن، و همچنان شخصیت هایی چون عاصمه جهانگیر، رئیس شورای حقوق بشر ملل متحد، سورین پیتسووان و تعداد دیگر از شخصیت های جهانی، با انتقاد از اعمال غیر انسانی نظامیان میانمار علیه مسلمانان روهینگیا، از شورای امنیت ملل متحد به صورت جدی تقاضا نموده اند که به هر وسیله ممکن این حالت وحشت و دهشت را علیه روهینگیان خاتمه دهد.

این بود شرح بخشی از حالت تأثر آور بیش از چهارصد هزار انسان روهینگیا در بنگلادیش در ۲۰۱۷م که به چنین تراژدی غیر انسانی مبتلا گردیده اند و سر نوشت نا معلوم دارند. من به حیث انسان صلح خواه و انسان دوست به همان اندازه ای که درد های هموطنان بیجا شده ام را در قندز، ولایات هلمند، سرپل، غزنی، ننگرهار، غور، کنر و دیگر ولایات کشور احساس می کنم و اعمال عاملان آنرا به حکم ارزشهای انسانی و اسلامی تقبیح می نمایم و چنین اعمال را علیه انسان ها، جنایت علیه بشریت حساب می دانم، در تقبیح اعمال نظامیان میانمار علیه مسلمانان روهینگیا از جانب انسان های صاحب وجدان انسانی، خود را نیز شریک میدانم.

خشونت با مسلمانان برما (میانمار) دروازه های پوهنتون کابل را برای ساعاتی مسدود ساخت